

Het gezin: *No nonsens-Phil, mijn partner crime. Op hem kan je bouwen. Dochter Mie houdt de boel bij mekaar. Zij lijmt de twee broers als ze botsen. Voor Friends en lekker eten mag je haar in altijd roepen. De Broers Bro en Ket zijn twee uitersten. Bro geniet van zijn fantasiewereld en kan heel stilletjes met iets bezig zijn, Ket die hoor en zie je altijd! En ik? Ik ben Beth, ik hou van verhalen en mensen en geef jullie graag een inkijk in mijn gezin.*

Charmant frappant – febr ‘22

Over seksuele voorlichting en poenies

De rode draad gisteren in mijn dag? Bij elke maaltijd ging het over piemels en vagina's.

's Middags lunchten we met de vakgroep. Mijn collega vertelde over een interessant Zweeds onderzoek: Hoe benoem je de geslachtsdelen op een kindvriendelijke én luchtige manier? In Zweden bestaat het woord 'snopp' voor het eerder neutrale woord piemel. Het Zweeds had echter nog geen woord voor vagina. Men ging op zoek naar een woord dat paste bij 'snopp' en dat de spreekdrempel om met kinderen over hun eigen lichaam te spreken zou verlagen. Het werd 'snippa'. Klinkt vlot: 'snippa en snopp'. In Nederland deed men een gelijkaardige poging. Daar verkozen ze het duo 'poenie en piemel'. Echt waar!

's Avonds aan tafel ging het over dezelfde kwestie. Ik was bezig met de was op te plooiën en begon over de meer praktische kant van bijvoorbeeld de mannelijke onderbroek. De volwassen versies hebben immers een sleufje aan de voorkant, waardoor mannen zonder veel omweg vlot rechtopstaand kunnen plassen. Bro en Ket vielen van hun stoel, ze hadden dat nog niet eerder opgemerkt. Ach ja, enkel de herenonderbroeken hebben zo'n exit-weg; bij de onderbroeken van de jongens is dat sleufje niet voorzien. Ze vinden het ook maar een raar idee, om je piemel door dat sleufje te halen en zo te plassen. Iets waar Mie zich alvast geen zorgen moet over maken met de sleufloze slipjes voor 'poenies'. Alhoewel? Ze vindt ook dit verschil niet eerlijk.

En meteen haalt ze alle ongemak aan dat meisjes en vrouwen moeten ondergaan. Vol vuur, en vooral zonder gêne, neemt ze ons en haar broers mee in de wondere wereld van De Maandstonden. De pijn en de moodswings zijn zo fel aanwezig op dat moment van de maand dat Mie niet anders kan dat erover in gesprek te gaan met iedereen die aan tafel zit. Ze maakt daarbij geen gebruik van het woord 'poenie'. Geen omfloerste woorden hoor je uit haar mond, ze zegt rechttoe rechtaan hoe lastig het soms is om een vrouw te zijn.

De jongens aanhoren voor de zoveelste keer haar suggesties om hulpstukken bij tampons en flapjes van maandverbanden te optimaliseren. Seksuele opvoeding komt hier even vlot op tafel als broodbeleg. Als er vrienden van Ket en Bro op bezoek zijn, werkt dat op Mie als een rode lap op een stier. Ze kan het niet laten om ook hen in te lichten over al het vrouwelijke ongemak. De oortjes van de mannelijke gasten gloeien, want ze hebben geen zus, laat staan, een *grote* zus. Bro en Ket ondergaan Mie's voorlichtingsgesprekken. Met rode wangen. Ze draaien met hun ogen, zuchten, ... Want ja, ze weten alles al over De Vrouw. Voor hen horen eyeliners, nylonkousen, sportbeha's en parfum er gewoon bij.

Je zou denken dat ze dan vlotter zouden omgaan met seksueel getinte scènes in films of series. Niet dus. Als er een aangebrande scène op de tv plaatsvindt, kruipen Bro en Ket haast tesamen onder alle kussens. Bro haat het als er in een science fiction actiefilm ook hetere scènes verweven zitten. Dat is pure afzetterij, volgens hem. Boos duwt hij dan op de forward knop. Dan zijn de rode oortjes ver te zoeken.

Beth, mama van Mie (15), Bro (13) en Ket (11)

